

Capital de la Cultura Catalana

CCC DIGITAL

Número 49 - maig DE 2008

Ronda Universitat, 7. 08007 Barcelona. ☎ 934123294 ✉ info@ccc.cat www.ccc.cat

POMPEU FABRA, PAU CASALS, RAMON LLULL, ANTONI GAUDÍ, NARCÍS MONTURIOL, TECLA SALA I ENRIC PRAT DE LA RIBA ELEGITS ELS 7 SAVIS DE CATALUNYA

L'Organització Capital de la Cultura Catalana va fer públic, el 31 de maig, que Pompeu Fabra (àmbit de llengua i literatura); Pau Casals (música i arts escèniques); Ramon Llull (humanitats); Antoni Gaudí (arts plàstiques); Narcís Monturiol (ciències i tecnologia); Tecla Sala (economia) i Enric Prat de la Riba (política) han estat elegits els 7 savis de Catalunya, d'acord amb la votació popular en la qual hi han participat 21.137 persones. Un total de 175 candidats optaven a convertir-se en els 7 savis de Catalunya, els noms i la biografia de tots els quals es poden consultar a la pàgina web www.ccc.cat.

Segons el president de l'organització Capital de la Cultura Catalana, Xavier Tudela, l'elecció dels 7 savis de Catalunya "s'ha desenvolupat amb la voluntat de promoure i divulgar les personalitats catalanes que pel seu coneixement i saviesa han influït més en la història de Catalunya. Qualsevol dels 175 candidats que han optat a convertir-se en la persona més sàvia de Catalunya podia haver sortit elegit perquè totes elles i tots ells són persones que donen prestigi i rellevància internacional a la nostra nació mil·lenària".

Catalunya Ràdio ha estat l'emissora oficial de l'elecció dels 7 savis de Catalunya, en la qual hi han col·laborat també els diaris El Punt i Segre.

Els finalistes de cadascun dels 7 àmbits d'elecció han estat els següents:

Llengua i literatura:

Joan Coromines
Salvador Espriu
Pompeu Fabra
Mercè Rodoreda
Jacint Verdaguer

Humanitats:

Miquel Batllori
Francesc Eiximenis
Carme Karr
Ramon Llull
Abat Oliba

Ciències i tecnologia:

Ignasi Barraquer
Ildefons Cerdà
Narcís Monturiol
Joan Oró
Josep Trueta

Política:

Valentí Almirall
Jaume I, el Conqueridor
Francesc Macià
Enric Prat de la Riba
Antoni Rovira i Virgili

Música i arts escèniques:

Joan Brossa
Pau Casals
Josep Anselm Clavé
Pep Ventura
Margarida Xirgu

Arts plàstiques:

Salvador Dalí
Antoni Gaudí
Joan Miró
Josep Puig i Cadafalch
Josep Lluís Sert i López

Economia:

Lluís Carulla
Pere Duran Farell
Ernest Lluch
Francesc Moragas
Tecla Sala

L'elecció dels 7 savis de Catalunya ha pres com a referència la dels 7 savis de Grècia, denominació donada per la tradició grega a set personatges de l'antiga Grècia (620 – 550 aC), famosos per la seva saviesa, constructors d'un ordre social que fa que la societat avanci pel seny i la intel·ligència.

El 7 savis de Grècia són personatges que representen un tipus de ciutadà que esdevé portaveu de l'esperit grec. Són figures que marquen el progrés en la civilització antiga. Entre altres, hi trobem filòsofs, estadistes, legisladors, poetes, jutges, estrategues, etc. Persones que posen la saviesa al servei de la societat.

La saviesa és un atribut de l'ésser humà, que li permet prendre decisions justes i equilibrades, i posar el coneixement en acció. La praxis de la saviesa enriqueix la societat i la fa avançar.

Pompeu Fabra i Poch

Barcelona, 1868 - Prada de Conflent, 1948. Lingüista i gramàtic. Es va formar durant l'època del Modernisme literari i a l'entorn de L'Avenç, tot i que també va rebre el suport dels Noucentistes, que li ajudarien a l'acceptació social de les seves propostes. Sota aquest segell de L'Avenç va publicar les seves primeres contribucions a la Llengua Catalana, com ara el "Tractat d'ortografia catalana" (1904) o la primera edició de la "Gramàtica de la Llengua Catalana" (1912). Les edicions successives d'aquests llibres i d'altres com les "Normes ortogràfiques" (1a. Ed.: 1913), marcaran les regles del català modern. Però Fabra es convertirà també en un referent per als escriptors catalans, sobretot amb els articles que s'aplegaren a "El català literari" (1932). Després de la guerra civil i d'un periple que el porta a París i a Montpeller, s'estableix a Prada de Conflent, on durà a terme els treballs per al llibre que ocuparà la darrera època de la seva vida, la "Gramàtica catalana" (1956), en una edició que va veure la llum gràcies a la cura del seu deixeble Joan Coromines.

Pau Casals i Defilló

El Vendrell, 1876 - Sant Juan de Puerto Rico, 1973. Pau Casals ha estat un dels millors violoncel·listes del segle XX, reconegut internacionalment com un dels millors intèrprets i directors d'orquestra del seu temps. Va mostrar ja des de la infantesa una gran sensibilitat per la música. Amb només vint-i-tres anys va iniciar la trajectòria professional i va actuar com a intèrpret en els millors auditoris del món. Com a intèrpret, va aportar canvis innovadors en l'execució del violoncel, i va introduir-hi noves possibilitats tècniques i expressives. Com a director, buscava igualment la profunditat expressiva, l'essència musical que ell assolía amb el violoncel. Pau Casals també va exercir com a professor i compositor, amb obres com l'oratori El Pessebre, que es va convertir en un veritable cant a la pau. El desenllaç de la Guerra Civil Espanyola el va obligar a marxar a l'exili i a residir, primer, a Prada de Conflent (Catalunya Nord) i, després, a San Juan de Puerto Rico. A més de la seva extraordinària carrera com a músic, Pau Casals va mantenir sempre una dedicació incansable a la defensa de la pau i de la llibertat. Els nombrosos concerts benèfics, la implicació en accions humanitàries i les diverses intervencions a les Nacions Unides el van caracteritzar com un home de pau.

Ramon Llull

Ciutat de Mallorca, 1232/1233 - 1315/1316. Fou un rellevant escriptor, filòsof, poeta i teòleg. Considerat el primer gran escriptor en català amb trets balears, encara que més bé els seus escrits són en llengua neollatina molt pròxima a les característiques del mateix i a la normalització lingüística que inspirà per a la Cancelleria Reial, així com el creador del primer català literari arcaic. També va escriure en àrab, occità, i llatí. Llull donà molta importància al llenguatge i a l'ordre discursiu. Els noms reals i les definicions d'un subjecte allunyen l'enteniment de l'error. Els noms relatius permeten la identificació d'uns noms relatius amb els altres. En definitiva, els noms tenen un caràcter psicològic, s'enllacen amb l'enteniment i la voluntat. Busca un llenguatge universal que pugui esdevenir mètode, basat en un càlcul que permeti dirigir les disputes i arribar a assolir la veritat. A nivell teològic, considera que l'home pot utilitzar l'enteniment. La teologia és en realitat un doble procediment: el d'ajudar a l'home en la seva tendència natural vers Déu i el de possibilitar viure una experiència mística. No obstant, reconeix els principis i misteris de la Revelació com a postulats metodològics, sense els quals no es podria viure. Ramon Llull va escriure més de 400 obres de les quals se'n conserven 256 títols, i se li n'han atribuït bastants més al llarg dels anys. La idea que més va perseguir va ser la de la unió de la humanitat en una religió i uns interessos comuns, tal com va deixar escrit al "Llibre del gentil i els tres savis". D'entre les seves obres es podrien destacar moltes: "Fèlix o Llibre de meravelles (1288-1289)", "l'Art breu" (1308) o els poemes, com ara "Desconhort" (1295) i el "Cant de Ramon" (1300), els únics que es conserven.

Antoni Gaudí i Cornet

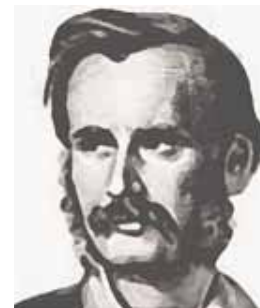
Reus o Riudoms, 1852 - Barcelona, 1926. Arquitecte. Reconegut internacionalment com un dels genis més rellevants de l'arquitectura. La seva contribució a l'arquitectura és única i està considerat com un dels màxims exponents del modernisme. Gaudí va ser un atent observador de la natura, de la qual l'atreïen les formes, els colors i la geometria. El 1868 decidí estudiar arquitectura a Barcelona, en una escola dominada pels corrents neoclàssics i romàntics. Així, la seva primera producció arquitectònica oscil·là entre una interpretació dels canons històrics amb influència oriental i la recuperació d'elements medievals. Essent molt jove li van arribar les

primeres comandes procedents del món eclesiàstic i de la burgesia, que sempre serien els seus principals clients. Entre aquests cal destacar l'Associació de Devots de Sant Josep, que li encarregà el temple expiatori de la Sagrada Família, i l'industrial Eusebi Güell, el millor client, cabdal protector, que li confià la construcció d'un palau, l'església per a una colònia industrial, uns pavellons per a la seva residència d'estiueig i una ciutat-jardí. Després de morir ell, la seva obra va entrar en un període d'ostracisme, fins que els corrents avantguardistes i el moviment internacional el van recuperar, presentant-lo com un exemple de modernització i renovació de l'arquitectura del segle XX.

Narcís Monturiol i Estarriol

Figueres, 1819 – Sant Martí de Provençals, 1885. Inventor i polític. Perseguit per les seves idees polítiques republicanes, hagué de fugir a Cadaqués, on conreà la pintura i on madurà el projecte de construcció d'una nau submarina. Per a dur-lo a terme fundà una societat amb amics empordanesos i publicà el 1858 l'opuscle "El Ictíneo o barco-pezo". L'any següent portà a la pràctica el seu projecte i l'assajà al port de Barcelona. Amb l'èxit parcial assolit a les proves, el govern d'Isabel II, forçat per l'entusiasme popular, hagué de prometre ajut, però, de fet, no el proporcionà i posà tota mena de traves administratives. Monturiol i els seus amics fundaren la societat La Navegación Submarina per explotar l'invent, però finalment féu fallida i el segon Ictíneo fou venut com a ferro vell (1868). Inventà també altres màquines i un procediment per a agilitzar la fabricació de paper engomat, que emprà quan fou director de la Fàbrica Nacional del Sello, de Madrid. Planejà d'altres invents, com un tramvia funicular i un velògraf. Alhora planejà els treballs per a dur a Barcelona les aigües del Ter. El 1883 projectà un sistema de conservació de carns que hagué d'abandonar per malaltia

Tecla Sala i Miralpeix

Roda de Ter, 1886 - 1973. Tecla Sala va adquirir el 1913 uns grans edificis industrials a l'Hospitalet de Llobregat, on va ubicar-hi la fàbrica de filatura de cotó aprofitant el salt d'aigua del Canal de la Infanta. A la mort del seu marit, el 1926, serà ella qui la dirigirà. L'any 1930 ja hi treballaven 1.200 persones. Dona de caràcter, amb moltes aptituds empresarials i conviccions religioses, es preocupava per les condicions de vida del seu personal. A la fàbrica hi havia infermeria, economat, servei de dutxes, escola amb biblioteca -on qui ho desitjava hi aprenia a llegir i escriure- i s'hi feien classes de brodats. Amb la Guerra Civil, Tecla Sala s'exilia a França. La fàbrica viu el procés general de col·lectivització obrera. Quan torna, reprèn el seu lideratge empresarial i social. El 1954, la ciutat la nomena filla adoptiva de l'Hospitalet del Llobregat, li atorga la medalla d'or del municipi i li dedica un carrer. El 1957 va fer donació del terreny del camp de futbol i de 500.000 pessetes per construir un col·legi, que avui duu el seu nom. A Roda de Ter va fer-se càrrec de la reconstrucció de l'església i de l'Escola-Llar Santa Tecla, on es preparava les noies per als treballs domèstics dotant-les de formació en administració econòmica i humana que els fos útil per a la seva vida en família. També va impulsar la creació del moviment escolta de Catalunya, amb mossèn Antoni Batlle.

Enric Prat de la Riba i Sarrà

Castellterçol, 1870-1917. Doctor en lleis, fou president del Centre Escolar Catalanista. Secretari de la Unió Catalanista, redactà La qüestió social i política i el Missatge a Jordi I, que motivà la suspensió de "La Renaixença", que l'havia publicat, i el processament de l'autor. Dirigí "La Veu de Catalunya". Fou premiat als Jocs Florals del 1898 pel seu Compendi d'història de Catalunya. Fou secretari de l'Ateneu Barcelonès, on pronuncià El fet de la nacionalitat catalana, important capítol de la seva obra política. Membre de la Lliga de Catalunya, se'n separà el 1899 i creà el Centre Nacional Català. El 1901 fundà la Lliga Regionalista i redactà, entre d'altres, la Declaració de principis de la Solidaritat Catalana. El 1906 aparegué la seva obra fonamental, "La nacionalitat catalana". Fou president de la Diputació de Barcelona. Presidí la Mancomunitat de Catalunya des del 1913 fins a la seva mort. Creà l'Institut d'Estudis Catalans i n'adoptà oficialment les normes ortogràfiques. Impulsà la creació de la Biblioteca de Catalunya.

LA CAPITAL DE LA CULTURA CATALANA PERPINYÀ 2008 ACULL EL RECERCAT

La ciutat de Perpinyà va acollir els dies 17 i 18 de maig, en la seva condició de Capital de la Cultura Catalana, el Recercat 2008, jornada de cultura i recerca local dels territoris de parla catalana, que organitza anualment l'Institut Ramon Muntaner (www.irmu.org), a les ciutats capitals culturals.

Un total de 76 centres d'arreu del territori van participar en la jornada, que té com a objectius els de donar a conèixer l'activitat dels centres, instituts d'estudis i altres entitats culturals de la resta de la societat civil, facilitar l'accés a les publicacions dels centres, fomentar la comunicació i el contacte entre els centres dels diferents territoris de parla catalana i reconèixer la important tasca que realitzen aquestes entitats.

Durant la jornada, a més de la fira, ubicada al costat del Castellet de Perpinyà, es van celebrar diverses exposicions, presentacions i taules rodones. També es van lliurar els premis Recercat 2008.

Gairebé tres-centes persones, tant de Catalunya Nord com de la resta dels territoris de parla catalana, van participar en aquesta quarta edició del Recercat. Entre altres, hi van assistir el conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, Joan Manuel Tresserras; l'alcalde de Perpinyà, Joan Pau Alduy; el president de l'organització Capital de la Cultura Catalana, Xavier Tudela; el director del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana, Ramon Fontdevila; el director de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, Joan Busqueta; el regidor de Cultura de Figueres, Ciro Llueca, que acollirà el Recercat de l'any vinent, en la seva condició de Capital de la Cultura Catalana 2009; els dirigents de l'Institut Ramon Muntaner, encapçalats per la seva directora Maria Carme Jiménez, i el president de la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana, Josep Santesmas, etc.

Durant l'acte de cloenda del Recercat 2008, el conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, Joan Manuel Tresserras, va destacar la importància dels centres d'estudis locals dels territoris de parla catalana que a més de contribuir a "un procés de reconstrucció d'unes històries locals que encara tenien, a vegades, un regust romàntic", han permès "uns fonaments molt més sòlids dels estudis històrics per tot el territori".

De la seva banda, Joan Pau Alduy, alcalde de Perpinyà, va valorar la importància que per a la ciutat té la seva Capital de la Cultura Catalana d'enguany, que està permetent un major retrobament entre la Catalunya Nord i la resta del territori de parla catalana. Alduy es va referir també al treball que des de l'Ajuntament de Perpinyà s'està duent a terme per a la recuperació de la llengua catalana, "un treball gens fàcil però absolutament necessari pel futur de Catalunya Nord". Alduy va recordar durant la seva intervenció que havia parlat en català al Senat de França, per primera vegada a la història.

A més de l'alcalde Joan Pau Alduy van assistir al Recercat 2008 destacats membres de l'ajuntament perpinyanès com els tinents d'alcalde Jaume Roure, Maurice Halimi, la directora de Cultura, Maria Costa, etc.

La fira del Recercat es va ubicar davant del Castellet de Perpinyà. La inauguració va anar a càrrec de Maria del Carme Jiménez, Josep Santesmas, Brígida Manera-Payrou i Xavier Tudela.

Al Convent dels Mínims, Maria del Carme Jiménez, directora de l'Institut Ramon Muntaner, llegeix el veredict dels Premis Recercat 2008 en presència de Maurice Halimi, Joan Pau Alduy, Joan Manuel Tresserras i Josep Santesmas.

EL 20È VISA POUR L'IMAGE DE PERPINYÀ APOSTARÀ PER LA CRÍTICA SOCIAL DES D'UN PUNT DE VISTA HISTÒRIC

El 20è Festival Visa pour l'Image de Perpinyà centrarà les seves fotografies en una dura crítica a la societat actual. Més de trenta exposicions, una desena de reportatges fotoperiodístics i les projeccions del recinte del Campo Santo seran les activitats destacades dels Premis Visa pour l'Image d'aquest 2008, en que Perpinyà és la Capital de la Cultura Catalana. El Festival començarà el 30 d'agost i s'acabarà el 14 de setembre.

El Visa pour l'Image és un dels festivals de fotoperiodisme de primera línia internacional. El Visa focalitzarà les seves exposicions cap al fotoperiodisme crític. La majoria de reportatges seran sobre els conflictes que des dels anys 60 han afectat la humanitat. No obstant això, també hi haurà altres exposicions amb un to menys social, com una mostra dedicada a la revista *Elle*.

Unes de les fotografies més rellevants seran les de David D. Duncan sobre la Guerra de Corea. El director artístic del Visa, Jean-François Leroy, va comentar en la presentació a Barcelona, el 28 de maig, que "a Duncan ja el vam convidar a la primera edició, però li va ser impossible venir". L'edició 2008 tindrà les instantànies de Duncan que no s'exposen des de 1971. Al costat d'aquestes hi haurà reportatges d'altres experts com Paula Borstein, Horst Faas o Göksin Sipahioglu. El Festival comptarà amb 6 premis: 3 Visa d'Or, un al jove reporter, un dedicat a les dones periodistes i un altre per a reportatges humanitaris.

Un dels actes més espectaculars seran les projeccions al recinte del Campo Santo de Perpinyà. Porten per nom "Les vetllades fotogràfiques" i mostraran la cara més dura dels conflictes de tot el món. D'Israel i Palestina, es passarà a Kenya o els fets del 1968 d'arreu del món. Les projeccions seran de l'1 al 6 de setembre.

Jean-François Leroy, director artístic del Visa, acompanyant per Joan Pau Alduy, alcalde de Perpinyà, durant la presentació a Barcelona.

CONFERÈNCIA SOBRE MIQUEL GIGINTA

En el marc del cicle "Perpinyà, 1000 anys de cultura de la pau", Emmanuelle Rebardy-Julià va impartir una conferència sobre Miquel de Giginta (ca. 1534 - ca. 1588), el dia 30 de maig, a la Mediateca de Perpinyà.

Rebardy-Julià, professora d'institut, doctora en Història per la Universitat de Montpeller, ha treballat sobre Chateaubriand, la contra-reforma i el pensament reaccionari. Actualment, les seves recerques analitzen el Rosselló a l'època moderna i aviat publicarà «Un évêché entre deux mondes: Elne/Perpignan XVIe - XVIIIe siècle».

Perpinyà 2008 organitza cada mes una conferència dedicada a un dels grans personatges de la Catalunya del Nord que hagi treballat per a la pau. Durant aquest any de la capitalitat cultural es disserta a Perpinyà sobre l'abat Oliba, El Meiri, Francesc Eiximenis, Pere Pasqual, Pau Casals, Walter Benjamin, Élisabeth Eidenbenz, Jean Rous, etc.

IV FÒRUM AURIGA

Els dies 8 i 9 de novembre se celebrarà el IV Fòrum Auriga al jaciment de Rúscino, en el marc de la Capital de la Cultura Catalana Perpinyà 2008.

Enguany participaran en l'organització del Fòrum a més de la revista Auriga i l'Ajuntament de Perpinyà, el Museu d'Arqueologia de Catalunya i l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica.

El Fòrum Auriga tindrà com a eix temàtic el centenari de l'inici de les excavacions d'Empúries i de Rúscino.

Aquest mes de maig s'han celebrat les reunions preparatòries.

400 AJUNTAMENTS, QUE REPRESENTEN EL 70% DE LA POBLACIÓ DE CATALUNYA, DONEN SUPORT A TARRAGONA 2016

La candidatura de Tarragona a la Capital Europea de la Cultura 2016 va arribar el 21 de maig als 400 ajuntaments de Catalunya que li donen suport. La població total d'aquests ajuntaments és de 5.060.853 persones, el que representa el 70% de la població catalana.

La tinent d'alcalde de l'ajuntament de Tarragona, Rosa Rossell, coordinadora de l'àrea de Cultura, Patrimoni i Ensenyament del consistori tarragoní, va manifestar que "tenir el suport de 400 ajuntaments catalans, que representen el 70% de la població del país, a més del recolzament per unanimitat dels sis grups polítics del Parlament de Catalunya, dóna una gran força a la candidatura Tarragona 2016, que és la candidatura de tot Catalunya. Els tarragonins i les tarragonines tenim la responsabilitat de continuar preparant una gran candidatura per tal que la Capital Europea de la Cultura 2016 vingui a Catalunya".

De la seva banda, Xavier Tudela, president de l'organització Capital de la Cultura Catalana, va recordar que des que a finals del 2004 Tarragona va iniciar la seva singladura per aconseguir esdevenir referent cultural europeu el 2016 "el treball s'ha fet sempre de manera unitària, amb consens i complicitat entre tothom i complint les etapes d'acord amb el calendari previst".

La relació completa dels ajuntaments que ja han expressat el seu recolzament a Tarragona 2016 es pot consultar al web www.tarragona2016.org

Finalment, més de 50 dels 400 ajuntaments que fins avui han manifestat el seu suport a Tarragona 2016 han expressat, a més, la seva voluntat de ser subseu de la Capital Europea de la Cultura si, finalment, Tarragona és elegida.

Podeu visitar i adherir-vos individualment o col·lectiva a la candidatura de Tarragona a la Capital Europea de la Cultura 2016 des de la pàgina web:

www.tarragona2016.org

Bureau Internacional de Capitals Culturals

BARCELONA, BRASÍLIA, MADRID, NIZNHY NOVGOROD I SARAJEVO ELEGIRAN LES 7 MERAVELLES LOCALS DEL SEU PATRIMONI CULTURAL MATERIAL DURANT EL MES DE JUNY

El diumenge 1 de juny, s'inicien les votacions per elegir les 7 meravelles del patrimoni cultural material de la ciutat de Barcelona, Brasília, Madrid, Nizhny Novgorod i Sarajevo, una proposta del Bureau Internacional de Capitals Culturals (www.ibocc.org). La iniciativa compta amb el suport i la col·laboració de televisions locals. En el cas de la capital catalana Barcelona TV és la televisió oficial.

Les 25 candidatures que aspiren a convertir-se en alguna de les 7 meravelles de Barcelona són les següents:

Anella Olímpica
Casa Batlló
Casa Milà
Casa Vicencs
Catedral
Conjunt de l'antic Hospital de la Santa Creu
Església de Santa Maria del Mar
Estadi del F.C. Barcelona
Fundació Miró
Gran Teatre del Liceu
Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau
Jaciment arqueològic del Mercat del Born
Monestir de Pedralbes
Monument a Colom
Museu d'Art Contemporani de Barcelona

Xavier Tudela, president del Bureau Internacional de Capitals Culturals, i Ricard Domingo, director de Barcelona TV.

Palau de la Generalitat
Palau de la Música Catalana
Palau Nacional
Parc Güell
Parlament de Catalunya
Plaça Reial
Sagrada Família
Torre Agbar
Torre de Collserola
Universitat de Barcelona (edifici històric)

La Sagrada Família serà una de les 7 meravelles de Barcelona atès que ja és una de les 7 meravelles de Catalunya, d'acord amb la votació que es va fer l'any passat.

L'elecció de les 7 meravelles del patrimoni cultural material de Barcelona, Brasília, Madrid, Nizhny Novgorod i Sarajevo pren com a referència les 7 meravelles del món antic, reconegudes universalment. Van ser la Gran Piràmide de Kheops a Gizeh, els jardins penjants de Babilònia, el Temple d'Àrtemis a Efes, l'Estàtua de Zeus a Olímpia, el Mausoleu de Mausol a Halicarnàs, el Colós de Rodes, i el Far d'Alexandria. I, d'altra banda, també pren com a referència les 7 meravelles de Catalunya, elegides per votació ciutadana l'any 2007 i promogudes per l'organització Capital de la Cultura Catalana (www.ccc.cat), amb la col·laboració de Catalunya Ràdio.

Segons el president del Bureau Internacional de Capitals Culturals, Xavier Tudela, "cadascuna de les ciutats participants han estat elegides perquè disposen de patrimonis culturals diferents, representatius del patrimoni cultural internacional. L'elecció de les 7 meravelles d'aquestes ciutats permetrà al món descobrir o consolidar el coneixement de realitats culturals diferents".

De la seva banda, el director de Barcelona TV, Ricard Domingo, ha manifestat que "Barcelona disposa d'un ampli patrimoni cultural material. Amb aquesta iniciativa, Barcelona TV vol contribuir a posar-ho encara més a l'abast de tothom".

El Bureau Internacional de Capitals Culturals promou l'elecció ciutadana de les 7 meravelles del patrimoni cultural material de Barcelona amb la voluntat de divulgar el patrimoni d'una manera didàctica, pedagògica, lúdica i, alhora, motivar la visita als llocs seleccionats i elegits i també establir noves rutes turístiques que permetin als visitants conèixer de manera sintètica la riquesa patrimonial de Barcelona i les altres ciutats participants.

S'entén per meravella del patrimoni cultural material de Barcelona aquells indrets de valor excepcional que representin una obra mestra de l'enginy creador humà, siguin un testimoni excepcional de l'arquitectura, l'escultura, la pintura, les arts monumentals o l'urbanisme, o bé un exemple eminent d'un tipus de construcció que il·lustri algun període de la història de la ciutat de Barcelona.

Durant tot el mes de juny es farà la votació ciutadana per a l'elecció de les 7 meravelles de Barcelona. Els ciutadans podran participar per sms, telèfon i correu electrònic. Durant la primera quinzena de juliol es coneixerà el resultat i es realitzarà l'acte oficial de lliurament de diplomes als responsables de les 7 meravelles elegides.

El Bureau Internacional de Capitals Culturals ha creat i desenvolupa la Capital Americana de la Cultura, la Capital de la Cultura Catalana, la Capital Brasileira da Cultura, la US Capital of Culture i altres projectes d'establiment de capitals culturals. Els objectius del Bureau són els de promoure i desenvolupar les capitals culturals creades per aquest organisme; coordinar activitats amb les altres capitals culturals existents en el món; promoure la creació de capitals culturals en els llocs del món on encara no existeixen; col·laborar amb institucions i entitats culturals per assolir objectius comuns; proporcionar assessorament a institucions públiques i privades pel desenvolupament de projectes culturals i, finalment, desenvolupar directament iniciatives culturals arreu del món, com per exemple l'elecció de les 7 meravelles del patrimoni cultural material de Barcelona, Brasília, Madrid, Nizhny Novgorod i Sarajevo. Xavier Tudela és el president del Bureau Internacional de Capitals Culturals.

Barcelona TV va néixer el 1994 i s'ha consolidat com la televisió de la ciutat. Amb una programació diferenciada de la resta de cadenes, Barcelona TV emet tota la seva programació en analògic i a través de TDT i ofereix la seva programació en directe a través del servei d'streaming, disponible en el web www.barcelonatv.cat, on també es pot trobar el servei gratuït a la carta. Actualment disposa d'unes modernes instal·lacions de més de 2.750 metres quadrats, dos platós de 460 i 100 metres quadrats i un set d'informàtics, i té el sistema de captació, producció i emissió dels seus programes totalment digitalitzat. Aposta sobretot per la proximitat, la qualitat, la informació i la cultura. Ricard Domingo és el director de Barcelona TV des de l'any 2004.

LEONARDO DA VINCI, SHAKESPEARE, MOZART, EINSTEIN, SÒCRATES, GOETHE, GALILEO GALILEI, CARLEMANY, ERASME DE ROTTERDAM I DOSTOIEVSKI ELEGITS ENTRE ELS 50 PERSONATGES QUE MÉS HAN INFLUÏT EN LA CULTURA EUROPEA

Un total de 137.622 persones de tot el continent europeu han votat els 50 personatges que més han influït en la cultura europea, en una iniciativa impulsada per l'organització Capital de la Cultura Catalana i el Bureau Internacional de Capitals Culturals, en el marc dels 50 anys d'existència de la Unió Europea.

La votació s'ha desenvolupat durant vuit mesos i el 9 de maig, Dia d'Europa, s'ha fet públic el resultat a la ciutat de Tarragona, que és candidata a la Capital Europea de la Cultura 2016. L'acte de proclamació va estar presidit per l'alcalde de Tarragona, Josep Fèlix Ballesteros, i el president del Bureau Internacional de Capitals Culturals, Xavier Tudela.

Els 50 personatges que més han influït en la cultura europea, per ordre de votació popular a nivell continental europeu, són els següents:

1 - Leonardo da Vinci	26 - Martí Luter
2 - Shakespeare	27 - Charles Dickens
3 - W.A. Mozart	28 - Rousseau
4 - Albert Einstein	29 - Jules Verne
5 - Sòcrates	30 - Le Corbusier
6 - Johann Goethe	31 - Ramón Llull
7 - Galileo Galilei	32 - Alfred Nobel
8 - Carlemany	33 - Voltaire
9 - Erasme de Rotterdam	34 - René Descartes
10 - Fyodor Dostoievski	35 - Karl Marx
11 - Johannes Gutenberg	36 - Friedrich Nietzsche
12 - Kant	37 - Dante Alighieri
13 - Miquel Àngel	38 - Charles Chaplin
14 - Beethoven	39 - Henri Dunant
15 - Molière	40 - Denis Diderot
16 - Isaac Newton	41 - Simone de Beauvoir
17 - Picasso	42 - Fernando Pessoa
18 - Sigmund Freud	43 - Pierre Coubertain
19 - Miguel de Cervantes	44 - Pau Casals
20 - Marie Curie	45 - Melina Mercouri
21 - Lumière	46 - Baden Powell
22 - Joan XXIII	47 - John Lennon
23 - Joan Pau II	48 - Velázquez
24 - Lleó Tolstoi	49 - Ingmar Bergman
25 - Charles Darwin	50 - Maquiavel

Lectura pública del resultat de l'elecció dels 50 personatges que més han influït en la cultura europea a la sala d'actes de l'Ajuntament de Tarragona.

EL DIALECTE ITALIÀ PARLAT A CAXIAS DO SUL SERÀ INCLÒS AL REGISTRE DE BENS IMMATERIALS DEL PATRIMONI CULTURAL DEL BRASIL

El "Talian", dialecte derivat de l'idioma venecià, llengua romànica parlada al nord d'Itàlia, serà una de les llengües minoritàries que serà considerada com a patrimoni cultural immaterial brasiler.

L'Institut del Patrimoni Històric i Artístic Nacional del Brasil (IPHAN) ha promogut durant el mes de maig a Caxias do Sul, Capital Brasileira de la Cultura 2008, una trobada amb escriptors, historiadors, grups folklòrics i entitats culturals locals per a discutir la realització de l'Inventari Nacional de la Diversitat Lingüística que duu a terme aquesta institució del govern federal brasiler. La trobada s'emmarca en la celebració del Dia de l'Ètnia Italiana que se celebrà el dia 20 de maig, promoguda per l'ajuntament de Caxias do Sul.

A més del portuguès, idioma oficial, es parlen també al Rio Grande do Sul diverses llengües minoritàries degut a la forta influència cultural de la immigració que va colonitzar aquesta regió del país. A part del kaingang, llengua autòctona parlada en petites comunitats indígenes, hi trobem el Talian, parlat per més de mig milió de persones, i també les llengües dialectals Riograndenser Hunsrückisch, parlada per més de dos milions de brasilers d'origen alemany, el Plattietch, que ha sorgit de la unió dels dialectes del baix-alemany parlat als Països Baixos, sud de Dinamarca, nord d'Alemanya i nord-est de Polònia, al qual pertany també el dialecte Pomerà parlat a regions dels estat brasilers de Rio Grande do Sul i de Santa Catarina. Altres llengües com el polonès, lituà, àrab i ídiche també es parlen en petita escala a Rio Grande do Sul.

En aquesta regió del sud de Brasil és parla també el gaúcho, dialecte del portuguès amb forta influència del castellà i del guaraní. Té molta presència atesa la forta identitat i tradicions culturals que es mantenen vives a través dels Centres de Tradicions Gaúchas, entitats culturals privades escampades per tot el Brasil i també en altres països d'Amèrica i del món.

Ana Meira durant la seva conferència.

CAPITAL DE LA CULTURA CATALANA 2010

Fins el 10 de setembre està obert el termini de presentació de candidatures per a optar a la designació de Capital de la Cultura Catalana 2010. Aquesta capitalitat serà la setena Capital de la Cultura Catalana després de Banyoles 2004, Esparreguera 2005, Amposta 2006, Lleida 2007, Perpinyà 2008 i Figueres 2009.

Pot optar a la designació de Capital de la Cultura Catalana 2010 qualsevol municipi de més de tres mil habitants que presenti, en temps i forma, la seva candidatura i que es comprometi a desenvolupar els objectius de la iniciativa. Si a la comarca en la qual està ubicat el candidat (parròquia en el cas del Principat d'Andorra), no hi ha cap municipi de més de tres mil habitants tindrà opció de presentar candidatura la capital de la comarca i/o el municipi més poblat que no sigui la capital comarcal.

El candidat haurà de pertànyer a algun dels territoris del domini lingüístic i cultural català i, alhora, comprometre's a adherir-se de manera expressa als objectius fundacionals de la Capital de la Cultura Catalana i a desenvolupar-los en la seva candidatura.

Patrocinadors

